

بیماری اسکا یا زوال مو

Esca disease of grapevine

محمود رضا کریمی شهری
عضو هیات علمی بخش تحقیقات گیاه‌پزشکی مشهد

بیماری اسکا یکی از مخربترین بیماریهای مولد زوال انگور تقریباً در هر جائی که مو کشت و کارمی شود، بشمار می‌آید. اسکا یک بیماری قارچی پیچیده است یعنی بیماری فقط با عمل یک پاتوژن همراه نبوده بلکه فاکتورها و میکرو ارگانیسم‌های مختلفی همراه با هم یا به دنبال یکدیگر فعالیت کرده تا تولید سندروم بیماری کنند. اسکا حداقل حاصل از دو بیماری مرکب شامل پوسیدگی سفید و پوسیدگی قهوه‌ای می‌باشد. علاجیم بیماری روی برگها به صورت لکه کلروتیک بین رگبرگها که پس از مدتی نکروزه شده و حالت سوختگی بین رگبرگی ایجاد می‌کند و حالت پوست برگ به برگ می‌دهد.

سوختگی بین رگبرگها و حالت نواری برگ

الگوی پوست برگی برگ انگور

نقاط تیره رنگ پوسیدگی قهوه‌ای در مقطع عرضی تنہ

برش طولی تنہ اصلی آلوده به پوسیدگی قهوه‌ای

تخريب چوب همراه پوسیدگی سفید شامل نقاط کوچک قهوه‌ای تا سیاه رنگ در مقطع عرضی تنہ و در مقطع طولی تنہ به صورت خطوط طولی سیاهرنگ مشاهده می‌شود. بر روی درختان انگور ۸-۱۰ ساله و بالاتر که علاجیم پوسیدگی سفید را می‌توان در معز تنه مشاهده کرد و به تدریج چوب سخت تنه، نرم و شکننده و به حالت اسفنجی تبدیل می‌گردد.

پوسیدگی قهوه‌ای و پوسیدگی سفید مشهود در مقطع عرضی تنہ

علاجم اولیه پوسیدگی سفید و قهوه‌ای

برش طولی تنہ اصلی آلوده به پوسیدگی سفید و قهوه‌ای

مرگ ناگهانی یا آپولکسی مو

سکته مو به طور ناگهانی در اواسط تابستان با پژمردگی برخی از سر شاخه‌ها و گاهی تمامی سر شاخه‌ها آشکار می‌شود. برگ‌های سبز به ظاهر سالم، سبز کم رنگ شده و سریعاً پژمرده شده و کاملاً در چند روز خشک می‌شوند. سکته در تابستان‌های گرم رخ می‌دهد به ویژه زمانی که بارندگی با خشکی هوای گرم ادامه یابد.

عوامل قارچی مسبب این بیماری غالباً از طریق زخم‌های حاصل از هرس و یا شکافهای روی تنہ وارد تنه اصلی انگور شده و سپس شروع به تخریب بافت‌های چوبی تنہ انگور می‌نمایند. در صورتیکه پایه مادری آلوده به قارچهای مولد اسکا باشد قلمه‌های گرفته شده جهت تکثیر و افزایش از این پایه نیز آلوده خواهند بود و بنابر این تهیه قلمه‌های سالم و عاری از بیماری نقش مهمی در پیشگیری از شیوع بیماری دارد.

کنترل بیماری

تاكنون روش مبارزه مناسب و کارآمدی برای کنترل این بیماری توصیه نشده است و مبارزه با این بیماری دشوار می‌باشد و لی برخی روش‌های کنترل تا حدی می‌تواند از شیوع بیشتر بیماری در باغات انگور جلوگیری نماید که به برخی از آنها اشاره شده است:

ضدغونونی وسایل و ابزار باغبانی جهت هرس با استفاده از وایتكس و یا الکل

پوشاندن سطح زخم حاصل از هرس با چسب باغبانی و یا رنگهای پلی اکریلیک که می‌توان با یک قارچکش سیستمیک مانند سایپرکونازول با کاربندازیم مخلوط نمود و سطح تنہ اصلی را آغشته کرد

استفاده از خمیر بردو بطوریکه تمام سطح تنہ اصلی و محل زخم‌های هرس را در بر گیرد

استفاده از قارچکشهای مانند پنکونازول، تتراکونازول، سایپرکونازول، فلوسیلازول (Flusilazole) بصورت تزریق در داخل تنہ نیز می‌توان استفاده کرد